

Bankens Interesse — de kunne faae Laan og billige Laan, naar Banken kan faae billige Penge —, det har Interesse, at dens Hypothekobligationer finde Marked i Udlandet, men Betingelsen herfor er virkelig, at Udlandet har Tillid til Bankbestyrelsen. Men nu vide de Herrer, at der i Udlandet i saadanne Forhold Intet gjør sig mere gjældende end der personlige Tillid, Tilliden til vedkommende Person; men da forekommer det mig, at den simpleste og nemmeste Maade, hvorpaa man kan erhverve Tillid til Bankbestyrelsen paa det Marked, som er af Interesse for Landet, hvor Obligationerne skulle finde mange. Kjøbere til gode og høje Priser, er ved at gjøre til Medlem af Bankraadet en Mand, der med Rette nyder stor almindelig Tillid. Vedkommende Mand har nu tilmed ganske speciel Indsigt i de Forretninger, hvorom der er Spørgsmaal, og hans Medvirning vil vistnok ogsaa af denne Grund være af stor Betydning for Banken. Jeg skulde meget beklage, om man fuldstændig i Strid med, hvad der ellers sker ved det Slags Instituter, skulde finde der rigtigt at træffe en indskrænkende Bestemmelse i denne Retning. Et æret Medlem ønskede Forbud mod Præmieobligationer. — Ja, hvad er Præmieobligationer? (Næe: Lotteriobligationer!). Hvad er Lotteriobligationer? Ærede Medlemmer ville formodentlig have lagt Mærke til, at dette Institut som en af de Maader, hvorpaa det har troet at kunne optræde som Supplement til Kreditforeninger, har indrettet det saa, at der skulde gives Laan i Kontanter, og Banken selv skulde besørge Salget af sine Obligationer. Hvis nu Banken valgte at give sine Hypothekobligationer en saadan Form, at den tager højere Rente, og saa søgte at sælge dem over pari, saa er det ikke Lotterispil, om de udtrækkes til 104 eller 105; det er tværtimod da Lotterispil ikke at give et saadant Tillæg, det vil virke skadeligt, hvis man forbyder at give et saadant Tillæg, saa vil det blive et ligefremt Tab for de Obligationsejere, som faae Obligationerne udtrukne; de ville have Tab, som have kjøbt over pari til 104, 105, 110 — hvad Kursen nu er, naar Obligationerne blive udtrukne til en lavere Sum. (Næe: Det kommer an paa, hvor Meget man giver

for dem!) Ja det vide vi nok, at det kommer an derpaa, jeg vil hverken anbefale Lotteri her eller andetsteds, men hvis man forbyder at give et saadant Amortisationsstillæg — som jeg hellere vil kalde det — saa udelukker man Banken fra at sælge sine Papirer over pari. Nu vil det ærede Medlem sige: Det er ligegyldigt; det er kun en Form, om Papirerne sælges over pari med højere Rente eller under pari med lavere Rente, men det er slet ikke ligegyldigt; de Herrer, som kjende til Pengesforhold og til disse Ting's Betydning, de ville vide, at Publikums Smag har meget at sige; vi vide f. Ex., at Kreditforeningsobligationer til en Tid havde staaet meget lavt i Sammenligning med andre Papirer, som ikke i og for sig give bedre Sikkerhed; vi have set de mærkeligste Variationer; jeg vil blot minde de ærede Medlemmer om, hvorledes f. Ex. ogsaa de danske Jernbaners af Staten garanterede Obligationer, den jydskke Iverbanes, have staaet under Statsobligationer uden nogen Grund, alene paa Grund af Publikums Smag (Næe: Det har sine Grunde!); ja, hvad Grund kan det vel have, at disse Obligationer, der ydede ganske den samme Sikkerhed som Statsobligationer, dog solgtes til billigere Pris? Saa lavt stod de jo, at dette bidrog væsentlig til, at vi valgte hellere selv at bygge Banerne fremfor at garantere dem. Jeg kan nævne det ærede Medlem mangfoldige Exempler paa Papirer, som virkelig til dels betales efter Publikums Smag. Obligationsejere sætte nu mindre Pris paa, at Hypothekobligationerne staa over pari, og Banken vil da herved opnaa billigere Willkaar. Derfor er det ogsaa urimeligt at sætte en bestemt Form og ville forbyde andre; det hører til det Slags Forhold, som Banken selv maa have Raadighed til at skjønne over. Staten kan ikke være tjent med, at der gives et saadant Forbud, ogsaa den vil være bedst tjent med, at Omstændingen sker paa bedste Maade og fordelagtigst. Statens Borgere ere vel tjente med, at et Institut som dette kan sælge sine Obligationer godt, thi saa kan det give billige Laan, og Staten er saaledes vel tjent med, at disse Obligationer finde Kjøbere til en for Banken heldig Pris. Dernæst har det